

РЕШЕНИЕ

№ 973

гр. Б., 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАЯ Н. СТЕФАНОВА

при участието на секретаря РАЙНА Г. ЖЕКОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Н. СТЕФАНОВА Административно наказателно дело № 20232120203282 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д-63д ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Г. К. 67“ ЕООД, ЕИК ..., със седалище в село И. Б., обл.Ш., ул.„Г. Д.“ № ... с управител Г. С. К. срещу Електронен фиш за налагане на имуществена санкция № 8504423088, издаден от А“ПИ“- София, с който за нарушение на чл. 102 ал. 2 от ЗДвП, и на основание чл. 187а, ал. 2 т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на електронния фиш. Поддържа се твърдението, че няма посочена дата на издаване на ЕФ, че устройството засякло нарушение с №10031 не е било лицензирано и водачът е карал по черен път. Твърди, че е изтекла абсолютната погасителна давност, поради което се моли да се отменен обжалвания ЕФ и се претендират разноски. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не се представлява от упълномощения адвокат. Предлагат писмени бележки и договор за правна защита и съдействие. С писмените бележки се прави отново възражение за изтекла изпълнителна давност и се моли за отмяна на ЕФ.

Административнонаказващият орган, редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт Д., която оспорва жалбата. Поддържа електронният фиш да бъде потвърден. Представя писмено становище. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

От фактическа страна:

На 25.01.2021 г., в 20,27 часа, в община Б., по път А-1, км. 357+949, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, е било установено нарушение, като за пътно превозно средство /ППС/ влекач Ивеко Стралис, модел АС 440 С 50 П, с рег. № ..., с технически допустима максимална маса 19000, брой оси - 2, екологична категория ЕВРО 4, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, изразяващо се в изцяло незаплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, тъй като за посоченото пътно превозно средство имало валидни маршрутни карти но в тях нямало получено плащане за преминаването през сегмента, където е отчетено нарушението.

Нарушението е установено с устройство № 10031, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-1, км. 357+949.

От справка се установява, че собственик, на когото е регистрирано ППС е дружеството-жалбоподател. По тази причина срещу него е бил издаден процесният електронен фиш.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събрания по делото доказателствен материал. Доказателствата са непротиворечиви и допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти.

От правна страна:

Жалбата е депозирана в рамките на четиринаесетдневния срок за обжалване по чл. 189, ал. 8 ЗДвП вр. чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП предвижда, че движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП. Според чл. 102, ал. 2 от ЗДвП собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на ППС.

Горепосочените разпоредби задължават собствениците, респективно ползвателите на пътни превозни средства, да осигурят заплащането на дължимите пътни такси при движение на превозните им средства по път, включен в платената пътна мрежа, като това движение може да се осъществи след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси. Тези задължения са регламентирани в ЗП и в Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на

база изминато разстояние (Наредбата), приета на основание чл. 10, ал. 7 от Закона за пътищата.

Разпоредбата на чл.10 ал.1 т. 2 ЗП предвижда, че за преминаването по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории ППС и такси на база време и на база изминато разстояние, като таксата за изминато разстояние се дължи за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3 Закона за пътищата. Съгласно посочената разпоредба тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 9, като заплащането и дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки. Алинея 4 от разпоредбата на чл. 10б ЗП предвижда, че размерът на дължимата за плащане тол такса се определя въз основа на реално получени деклариращи тол данни, удостоверени по реда, предвиден в наредбата по чл. 10, ал. 7 или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта, която дава право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут. Тол таксата се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, категорията на ППС, броя на осите и от екологичните му характеристики, и се определя за всеки отделен път или пътен участък (чл. 8, ал. 2 Наредбата).

Неизпълнението на горните задължения е скрепено със санкцията, предвидена в разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

По делото не се спори, че собственик на процесното ППС е жалбоподателят. Нарушението е установено въз основа на доклад от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, който заедно с приложените към него изображения във вид на снимков материал представляват доказателство за отразените в него обстоятелства относно пътното превозно средство, регистрационния номер, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, както и местонахождението на техническото средство №10031, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП. Съгласно чл. 189е, ал. 8 от ЗДвП генерираният доклад по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП и снимковият материал представляват доказателства за установените обстоятелства относно мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на ППС, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, данни за липса или наличие на деклариращи тол данни и наличие или липса на заплащане на дължимите такси.

Наред с това, безспорно е установено, че при преминаване на процесното пътно превозно средство през контролно устройство № 10031, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси, същата е регистрирала нарушение за описания влекач, тъй като за него няма получена тол декларация. От представено становище от Отдел Управление на информационната система и инфраструктура на Национално тол управление (л. 30) се установява, че за датата и часа на нарушението има получени валидни

маршрутни карти № 21012544084783 и №210125435141782 за процесното ППС, но в тези маршрутни карти няма получено плащане за преминаване през сегмента на рамката за датата и часа на нарушението.

Разпоредбата на чл. 10б, ал. 4 от ЗП предвижда, че размерът на дължимата такса се определя въз основа на реално получени декларираните тол данни, удостоверени по реда на Наредбата. Тол таксата може да бъде определена посредством бордово устройство, което предава декларираните тол данни на доставчика на услугата за електронно събиране на такса за изминатото разстояние или чрез предварително закупуване на еднократна маршрутна карта, даваща право на ползвателя на пътя, да измине предварително заявено разстояние по определен маршрут с превозно средство, регистрационния номер, на което се декларира от собственика или ползвателя на същото. В случая както се установи по-горе в изложението, жалбоподателят е имал валидна маршрутна карта, но за процесния сегмент на рамката през, който е преминало ППС (участък) не е имало платена такса. Сроковете по чл.34 от ЗАНН в настоящата производство са неотнормирани, тъй като са неприложими при издаването на ЕФ. Сроковете по абсолютната давност са уредени в НК съгласно чл.11 от ЗАНН. Съгласно чл.80 ал.1 т.5 от НК вр. чл.11 от ЗАНН административнонаказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години. Съгласно чл.81 ал.3 от НК независимо от спирането и прекъсването на давността наказателното преследване се изключва по давност ако е изтекла още една втора над срока по чл.80 ал.1 т.5 –три години. В конкретния казус нарушение е извършено на 25.01.2021г и до този момент не са изтекли три години от неговото извършване доколкото не са събрани данни давността е да е била спирана или прекъсвана с действие на наказващия орган. Следователно съдът приема като неоснователно възражението за изтекла давност.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63д от ЗАНН искането на представителя на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да се уважи. Относно размера на разностните разпоредбите на чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН предвиждат, че в полза на учреждението, чийто орган е издал НП, ако е било защитавано от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгласно който възнаграждението е в размер от 80 до 150 лв. Предвид извършените действия по делото, съдът счита, че справедлив размер на конкретното възнаграждение се явява сумата от 80 лв., която следва да се възложи в тежест на жалбоподателя.

С оглед изложеното обжалваният електронен фиш е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

Така мотивиран, Б.кият районен съд, V–ти наказателен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на имуществена санкция № 8504423088, издаден от АПИ - гр. София, с който на „Г. К. 67“ ЕООД, ЕИК ..., със седалище в село И. Б., обл.Ш., ул.“Г. Д.“ № ... с управител Г. С. К. за нарушение на чл. 102 ал. 2 от ЗДвП, и на основание чл. 187а, ал. 2 т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв.

ОСЪЖДА „Г. К. 67“ ЕООД, ЕИК ..., със седалище в село И. Б., обл.Ш., ул.“Г. Д.“ № ... с управител Г. С. К. да заплати в полза на Агенция "Пътна инфраструктура" - София сумата от 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Б. в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Б.: _____